

לו משה "נסעים אנחנו אל המקום וגו'" (במדבר י כט), אל נא תעזב אתנו" (שם לא), ואם זו קדם מתן תורה, מששלחו וקהל היכן מצינו שחזר? ואם תאמר, שם לא נאמר יתרו אלא חובב, ובנו של יתרו הנה, הוא חובב הוא יתרו, שהרי כתוב "מבני חבב חתן משה" (שופטים ד):

3. תלמוד בבלי מסכת זבחים דף קטז עמוד א

והפתיב, (שם י"ח) "ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים", יתרו אחר מתן תורה הנה. בשלמא למאן דאמר, יתרו אחר מתן תורה הנה, ניקח, אלא למאן דאמר, יתרו קדם מתן תורה הנה, ניקח, מאי איכא למימר? דאמר, בני רבי חייא רבי יהושע בן לוי, סד אמר, יתרו אחר מתן תורה הנה, וסד אמר, יתרו קדם מתן תורה הנה. למאן דאמר, קדם מתן תורה הנה, קסבר, קרבו שלמים בני נח: כמנאי, (שמות י"ח) "וישמע יתרו כהן מדן חתן משה". מה שמועה שמע ובא ונתגזר? רבי יהושע אומר, מלחמת עמלק שמע, שהרי פתובה בצדו (שמות י"ז) "ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב". רבי אלעזר המודעי אומר, מתן תורה שמע ובא. כשנתן הקדוש ברוך הוא תורה לישראל, היה קולו הולך מסוף העולם ועד סופו, וכל מלכי עובדי כוכבים ומזלות, אהזתם רעדה בהיכליהן, ואמרו שירה. שנאמר, (תהלים כט) "ובהיכלו פלו אומר כבוד". נתקבצו כלם אצל בלעם הרשע ואמרו לו, מה קול ההמון אשר שמענו? שמא מבול בא לעולם? שנאמר, (שם) "ה' למבול ישב?" אמר להן, "וישב ה' מלך לעולם" - כבר נשבע הקדוש ברוך הוא שאין מביא מבול לעולם. אמרו לו, מבול של מים אינו מביא, אבל מבול של אש מביא, שנאמר, (שם טו) "פי (הנה ה' באש יבא פי באש ה' נשפט וגו')". אמר לו כבר נשבע שאינו משחית כל בשר. אלא מה קול ההמון ששמענו? אמר להם, חמדה טובה יש לו להקדוש ברוך הוא בבית גנזיו, גנוזה אצלו תתקע"ד תשע מאות שבעים וארבעה דורות קדם שנברא העולם, ובקש לתנה לבניו, שנאמר, (תהלים כט) "ה' עז לעמו יתן". מיד פתחו כלם ואמרו, "ה' יברך את עמו בשלום". רבי אליעזר (בן יעקב) אומר, קריעת ים סוף שמע ובא, שנאמר, (יהושע ה) "ויהי כשמוע כל מלכי האמורי".

4. במדבר (פרשת בהעלותך) פרק י פסוק כט - לד

(כט) ויאמר משה לחבב בן-רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל-המקום אשר אמר ה' אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך פיה' דבר-טוב על-ישראל: (ל) ויאמר אליו לא אלהי פי אם-אל-ארצי ואל-מולדתי אלה: (לא) ויאמר אל-נא תעזב אתנו פיו על-כן ידעת חתננו במדבר והגית לנו לעינים: (לב) והנה פייחלך עמנו והנה הטוב שהוא אשר ייטיב ה' עמנו והטבנו לך: (לג) ויסעו מהר ה' דרך שלשת ימים וארון ברית-ה' נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: (לד) וענו ה' עליהם יומם בנסעם מן-המחנה: ס

5. במדבר (פרשת בהעלותך) פרק יא פסוק יד - טז

(יד) לא-אוכל אנכי לבדי לשאת את-כל-העם הזה כי כבד ממני: (טו) ואם-פכהו את-עשה לי הרגני נא הרג אם-מצאתי חן בעיניך ואל-ארצה ברעתי: פ (טז) ויאמר ה' אל-משה אספה-לי שבועים איש מזקני ישראל אשר ידעת פניהם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתיצבו שם עמך:

6. דברים (פרשת דברים) פרק א פסוק ט - יט

(ט) ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי לשאת אתכם: (י) ה' אלהיכם הרבה אתכם והגכם היום ככוכבי השמים לרב: (יא) ה' אלהי אבותכם יסוף עליכם פכם אלהי פועלים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: (יב) איכה אשא לבדי טרחתכם ומשאכם וריבכם: (יג) הבו לכם אנשים חכמים ונבגים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: (יד) ונתענו אתי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברת לעשות: (טו) ואקח את-ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרם לשבטיכם: (טז) ואצוה את-שבטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין-אחיכם ושפטתם צדק בין-איש ובין-אחיו ובין גרו: (יז) לא-תכירו פנים במשפט פקטן כגדל תשמעו לא תגורו מפני-איש פי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם מקרבון אלי ושמעתיו: (יח) ואצוה אתכם בעת

הָיָה אֵת פְּלִי-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: (יט) וּנְסַע מְחֹרֵב וַיִּלְךְ אֵת פְּלִי-הַמְדָּבָר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רָאִיתֶם דְּרֹךְ הַר הָאֱמֹלִי כַּאֲשֶׁר צָנְהָ ה' אֱלֹהֵינוּ אֲתָנוּ וַנִּבְּא עַד קִדְשׁ בְּרַגְעָ:

7. אבן עזרא שמות (פרשת יתרו) פרק יח פסוק א

וישמע יתרו הזכיר למעלה דבר עמלק, כי לרפידים בא (שמות יז, ה). והיתה ראויה פרשת בחדש השלישי (שמות יט, א) להיותה כתובה אחר דבר עמלק, כי שם כתוב ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני (שמות יט, א), א"כ למה נכנס דברי יתרו בין שתי הפרשיות? והגאון אמר: כי יתרו בא אל מדבר סיני לפני מתן תורה. ולפי דעתי, שלא בא רק בשנה השנית אחר שהוקם המשכן, כי כתוב בפרשה עולה וזבחים לאלהים (שמות יח ב), ולא הזכיר שבנה מזבח חדש. ועוד, כתיב והודעת את חקי האלהים ואת תורותיו (שמות יח טז), והנה זה אחר מתן תורה. והעד הנאמן על דברי, כי כן כתיב, אל המדבר אשר הוא חונה שם הר האלהים (שמות יח ה). ואמר משה לחובב שהוא יתרו כאשר פירשתי בפרשת ואלה שמות, כי חתן משה לא שב אל רעואל הקרוב אליו כי אם לחבב, כי כן כתוב מבני חבב חתן משה (שופ' ד, יא). ומשה אמר לו, כי על כן ידעת חנתנו במדבר (במד' י, לא). וידענו כי ישראל עמדו במדבר סיני כמו שנה. והנה דברי משה יוכיחו, שאמר בפרשת אלה הדברים: ה' אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר, רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם (דבר' א, ו-ז), והנה זה הזמן היה קרוב למסעם, והוא אמר, ואמר אליכם בעת ההיא לאמר, לא אוכל לבדי שאת אתכם (שם שם, ט), כי השם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרוב (שם שם, י). וטעם להזכיר זה להם, כי השם אמר ליעקב, הנני מפרך והרבייתך ונתתיך לקהל עמים, ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחרריך (ברא' מח, ד). והנה הטעם, כאשר ירבה זרעך אתן לו את הארץ, על כן אמר ה' אלהיכם הרבה אתכם, והגיע זמן שתירשו את הארץ, ובעבור שאתם רבים לא יכולתי לבדי שאת אתכם, והוצרכתי לתת עליכם שרי אלפים ושרי מאות. זאת היתה עצת יתרו שנתן לו ממחרת בואו למדבר סיני, על כן אמר משה לחבב, שהוא יתרו, כמו שפירשנו, נוסעים אנחנו (במד' י, כט). והוא השיב, לא אלך, כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך (שם שם, ל). וזהו וישלח משה את חותנו וילך לו אל ארצו (שמות יח כז). ועתה אפרש למה נכנסה פרשת יתרו במקום הזה, בעבור שהזכיר למעלה הרעה שעשה עמלק לישראל, הזכיר כנגדו הטובה שעשה יתרו לישראל. וכתוב ויחד יתרו על כל הטובה (שמות יח ט), ונתן להם עצה טובה ונכונה למשה ולישראל, ומשה אמר לו, והיית לנו לעינים (במד' י, לא), והטעם שהאיר עיניהם. ושאל אמר, ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל (ש"א טו, ו). ובעבור שכתוב למעלה מלחמה לה' בעמלק (שמות יז, טז), שיישראל חייבים להלחם בו, כאשר יניח השם להם, הזכיר דבר יתרו, כי הם היו עם גוי עמלק, שיזכרו ישראל חסד אביהם, ולא יגעו בזרעו. והנה ראינו הרכבים, שהם בני יתרו, היו עם בני ישראל בירושלים ובימי ירמיה, יונדב בן רכב (ירמיה לה, יט). ויש פרשה אחרת דומה לזאת. אשר עשה אלהים השם שהיה נודע בעולם לפני בוא משה שהכל מודים בו. ולישראל עמו עם ה', או עם משה. ויתכן להיות הלמ"ד בעבור משה וישראל, והטעם על המכות וטביעת פרעה. כי הוציא ה' השם שנודע למשה כי על האותות יצאו:

8. אבן עזרא הפירוש הקצר שמות (פרשת יתרו) פרק יח פסוק א

(א) וישמע יתרו - לפי דעתי שיתרו בא אל משה אחר שבנה המשכן, כי יש דמות ראיות שאמר הכתוב: לאכל לחם עם חותן משה לפני האלהים (יב). ואמר משה בספר אלה הדברים (דברים א, ו - טו), שאמר השם למשה, רב לכם שבת בהר הזה ואומר אליכם בעת ההיא ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים (שם ו). ולא נוכל לומר כי התעכב יתרו עם ישראל חדשים רבים ואחר כן נתן להם העצה, כי הכתוב אומר ויהי ממתרת. גם יורה על יושר זה הפירוש, שאמר משה לחובב שהוא לפי דעתי יתרו, כאשר אפרש במקומו נוסעים אנחנו (במדבר י, כט). ועוד: והודעת את חקי האלהים (טז) לא יתכן קודם מתן תורה, כי בראש חודש סיון באו אל הר סיני, כי כן כתוב בחדש השלישי (שמות יט, א). ולעולם יהיה ראש חדש כאשר יהיה כתוב חדש בלא מספר. ובפסוק ובראשי חדשיכם (במדבר כח,

יא) אפרש זה. והנה יום שני ומשה עלה אל האלהים, ואחר כן היו נכונים לשלש ימים. וזאת הפרשה דבקה עם פרשת ויבא עמלק להפריש בין מעשה זה וזה:

9. רבי אברהם בן הרמב"ם שמות (פרשת יתרו) פרק יח פסוק א

א) וישמע יתרו. ההיקש מראה שפרשה זו אחר מעמד הר סיני וכך אמרו קצת החכמים ז"ל ור' סעדיה ז"ל ור' אברהם בן עזרא ז"ל ובדרך זה היה מפרש אבא מרי ז"ל והראיה על זה מן ההיקש כי בין מעמד הר סיני ויציאת מצרים חמשים יום ולא יספיק זמן זה שתגיע השמועה ליתרו ויצא הוא ואשת משה ובניו ויגיעו (אל מחנה ישראל) ולעצה על מינוי (השופטים) הממונים (בעצתו) ושילח אותו משה וישוב אל מקומו אם לא בחפזון גדול ועל פי פירוש רחוק; ואין הכרח ממה שפרשה זו לפני (פרשת) בחדש השלישי שיהיה תוכנה (של זו) לפני שהרי כבר נודע מאמרם אין מוקדם ומאוחר [בתורה וקצתם אמרו יש מוקדם ומאוחר] וטעם שתי השיטות שוה, טעם אין מוקדם ומאוחר בתורה שאין המוקדם בכתוב מוקדם לפי הענין ולא המאוחר בכתוב מאוחר לפי הענין וטעם יש מוקדם ומאוחר שבהכרח מוקדם בכתוב מה שבאמת יהיה מאוחר לפי הענין:

10. שמות (פרשת משפטים) פרק כד פסוק א - ה

א) ואל־מִשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֵלַי ה' אֲתָה וְאֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁמַחְוִיתֶם מִרְחֹק: (ב) וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבִדּוֹ אֶל־ה' וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: (ג) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לְעַם אֶת כָּל־דִּבְרֵי ה' וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר ה' נַעֲשֵׂה: (ד) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל־דִּבְרֵי ה' וַיִּשְׁכַּם בַּבֹּקֶר וַיָּבִין מִזֶּבַח תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֹּחַ לְשָׁנִים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: (ה) וַיִּשְׁלַח אֶת־נֹעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַה' פָּרִים:

11. תלמוד בבלי מסכת מנחות דף קי עמוד א

תנא: אמר רבי שמעון בן עזאי: בוא וראה מה פתיב בפרשת קרבנות, שלא נאמר בהם: לא 'אל', ולא 'אלהים', אלא 'להשם'. שלא לתן פתחון פה לבעל הדין לחלק.

12. שמות (פרשת בשלח) פרק יז

א) וַיִּסְעוּ כָּל־עַדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־סִין לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי ה' וַיַּחֲנוּ בְּרַפְדִּים וְאִין מַיִם לְשִׁתָּת הָעָם: ... (ח) וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפְדִּים: ... (יז) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה כָּתֹב זֶה זִכְרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מַחֶה אֶת־זִכְרוֹ עִמָּלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: (טז) וַיָּבִין מֹשֶׁה מִזֶּבַח וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' וַיִּסַּח: (טז) וַיֹּאמֶר קִיֵּי־לְעֹלָם יְהִי מִלְחָמָה לַה' בְּעֲמָלֵק מִדֹּר: פ

13. שמות (פרשת בשלח) פרק טז פסוק לב - לו

לב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' מֵלֹא הָעֹמֵר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְת לְדֹרְתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת־הַלָּחֶם אֲשֶׁר הָאֲכָלְתִּי אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר בְּהוֹצִיאֵי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (לג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אֶחָד וְתוֹשְׁמָה מִלֹּא־הָעֹמֵר מִן וְהִנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי ה' לְמִשְׁמַרְת לְדֹרְתֵיכֶם: (לד) כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶל־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְת: (לה) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֹת אֶת־הַמֶּן אָכְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן: (לו) וְהָעֹמֵר עֲשֵׂרִית הָאִיפָה הוּא: פ

14. רש"י שמות (פרשת בשלח) פרק טז פסוק לג

והנח אתו לפני ה' - לפני הארון; ולא נאמר מקרא זה עד שובנה אהל מועד, אלא שנכתב כאן בפרשת המן:

15. במדבר (פרשת קרח) פרק יז פסוק כה

וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה הֲשִׁב אֶת־מַטֵּה אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְת לְאוֹת לְבְנֵי־מִרְי וְתִכְלֹ תְלוּנְתֶם מַעֲלֵי וְלֹא יִמָּתוּ:

16. במדבר (פרשת חקת) פרק כ פסוק ז - יא

(ז) וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ח) קַח אֶת-הַמִּטָּה וְהַקְהֵל אֶת-הָעֵדָה אִתָּה וְאֶהְרֹן וְאַהֲרֹן אֶחָיִךְ וּדְבַרְתֶּם אֶל-הַסֹּלֶעַ לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן-הַסֹּלֶעַ וְהִשְׁקִיתָ אֶת-הָעֵדָה וְאֶת-בְּעֵינֵיהֶם: (ט) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַמִּטָּה מִלִּפְנֵי ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: (י) וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת-הַקְהֵל אֶל-פְּנֵי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּ-נָא הַמַּיִים הַמִּן-הַסֹּלֶעַ הַזֶּה נוֹצֵיא לָכֶם מַיִם: (יא) וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ וַיַּךְ אֶת-הַסֹּלֶעַ בְּמַטְהוֹ פַּעַמַיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתַּף הָעֵדָה וּבְעֵינֵיהֶם: ס

17. במדבר (פרשת חקת) פרק כא פסוק א - ג

(א) וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּדְ-עַרְדַּל יִשָּׁב הַגִּבְגֵּב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ יִשְׁבֵי: (ב) וַיֵּדַר יִשְׂרָאֵל גִּדְרָה לָהּ וַיֹּאמֶר אִם-נָתַן תָּתֵן אֶת-הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמְתִי אֶת-עֲרֵיָהֶם: (ג) וַיִּשְׁמַע ה' בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּנַעֲנִי וַיַּחַרֵם אֹתָהֶם וְאֶת-עֲרֵיָהֶם וַיִּקְרָא שְׁם-הַמְּקוֹם חֶרְמָה: פ

18. שופטים פרק א פסוק טז - יז

(טז) וּבְנֵי קִינִי חָתָן מֹשֶׁה עָלוּ מֵעִיר הַתְּמָרִים אֶת-בְּנֵי יְהוֹדָה מְדַבֵּר יְהוֹדָה אֲשֶׁר בְּנִגְגַב עָרֵד וַיִּלְךְ וַיִּשָּׁב אֶת-הָעָם: (יז) וַיִּלְךְ יְהוֹדָה אֶת-שְׁמֵעוֹן אֶחָיו וַיִּפְּו אֶת-הַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב צְפַת וַיַּחַרְימוּ אוֹתָהּ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁם-הָעִיר חֶרְמָה:

19. רמב"ן במדבר (פרשת חקת) פרק כא פסוק א

והשלים עוד בכאן לספר, כי החרימו ישראל גם את עריהם אחרי בואם בארץ כנען אחרי מות יהושע לקיים את נדרם אשר נדרו ויקראו שם הערים חרמה. והוא מה שנאמר בספר שופטים (א טז) ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את-בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד, ושם כתוב (פסוק יז) וילך יהודה את-שמעון אחיו ויפּו את-הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את-שם-העיר חרמה, ושם נשלם הנדר הזה. אבל השלים הכתוב להזכיר הענין בכאן, וזה כענין הפרשה שאמרה בראשית המן (שמות טז לד לה) ויניחהו אהרן לפני העדת למשקמת: ובני ישראל אכלו את-המֶן ארבעים שנה עד-באם אל-אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת-הַמֶּן אָכְלוּ עַד-בְּאֵם אֶל-קָצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן, והוא לאחר מיתתו של משה עד ממחרת הפסח (יהושע ה יב). וכן אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ וגו' (להלן לד יז), נבואה שיהיו חיים וקיימים, כי לא יתכן שיהיה השם מיחד להם אנשים על הספק אבל היה ראוי שיצוה ליהושע בעת החלוקה:

20. יהושע פרק ה פסוק י - יב

(י) וַיִּחַנּוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָל וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֶב בְּעָרְבוֹת יְרִיחוֹ: (יא) וַיֹּאכְלוּ מֵעֶבֶר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקִלּוֹי בְּעֵצִים הַזֵּים הַזֶּה: (יב) וַיִּשְׁבֹּת הַמֶּן מִמַּחֲרַת בְּאֶכְלָם מֵעֶבֶר הָאָרֶץ וְלֹא-הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא: ס

21. רד"ק יהושע פרק ה פסוק יב

וישבת המן ממחרת - מאותו מחרת שזכר מאותו היום פסק המן כי לא היו צריכים שהרי אכלו מעבור הארץ מצות וקלוי בחמשה עשר בניסן ולדברי רז"ל שאמרו כי עד י"ו בניסן אכלו המן יהיה פ"י ממחרת ט"ו והוא י"ו כי אף על פי שאכלו בט"ו מצות וקלוי לא היה מספיק להם מה שמצאו מעבור הארץ ואותו היום אכלו גם מהמן ולמחרת שהוא י"ו בניסן אחר שהקריבו בו העומר והותרו בחדש מצאו הרבה מן החדש לאכל וז"ש ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא:

22. רמב"ן שמות (פרשת בא) פרק יב פסוק מג

...והוסיפה זאת הפרשה מצות רבות, איסור בן נכר וערל, והוצאה מן הבית, ושבירת עצם, ופסח הגר, והן מצות מיד ולדורות, והשלים בה כי עשו בני ישראל כל זה ועשו כאשר צוה ה'. ואמר בכאן, כל בני ישראל, לבאר שלא היה בהם אחד עובר את פי ה' בכל אלה ובכל אשר צוה בדיני הפסח בכל הפרשיות הנזכרות. ור"א אמר כי זאת הפרשה בפסח דורות נאמרה אחרי פסח מצרים, ואמר ויעשו בני ישראל על פסח מדבר שעשו בשנה השנית, ונכתב בכאן עם הצוואה, כדרך ויניחהו אהרן לפני העדות

למשמרת (להלן טז לד). וזה שבוש, כי לא נצטוו בכל הפרשיות האלו אלא בפסח מצרים ובפסחי הארץ כמו שנאמר למעלה (פסוק כה), והיה כי תבאו אל הארץ וגו', אבל פסח מדבר מצוה שנצטוו בה באותו הפרק:

23. רמב"ן במדבר (פרשת במדבר) פרק א פסוק מה

ועוד כי הבא לפני אב הנביאים ואחיו קדוש ה' והוא נודע אליהם בשמו יהיה לו בדבר הזה זכות וחיים, כי בא בסוד העם ובכתב בני ישראל וזכות הרבים במספרם, וכן לכולם זכות במספר שימנו לפני משה ואהרן כי ישימו עליהם עינם לטובה, יבקשו עליהם רחמים, ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ולא ימעיט מספרכם, והשקלים כופר על נפשותיכם:

24. שמות (פרשת משפטים) פרק כא

(א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניך: ... (ו) והגישו אֲדֹנָיו אֱלֹהֵי־הָאֱלֹהִים והגישו אֱלֹהֵי־הַדָּלָת אֹן אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אֲזָנוֹ בַּמַּרְצָע וְעָבְדוּ לְעֵלָם: ס... (יג) וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אֲנָה לִיגְדוּ וְשִׁמְתִי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: ס

25. שמות (פרשת משפטים) פרק כב פסוק כז

(כז) אֱלֹהִים לֹא תִקַּלְל וְנִשְׁאֵי בְעַמֶּךָ לֹא תֵאָר:

שמות (פרשת יתרו) פרק כ פסוק א - ד

(א) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֵּר: ס (ב - ג) אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי: